

[Finansministeren.]

rigspolitiske forhandlinger, og jeg må kvittere herfor. Jeg må måske også gøre den bemærkning, at jeg synes, der var ret stor afstand mellem det ærede medlems syn på udenrigspolitikken og så det syn, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke en gang imellem giver udtryk for; men det dækker vel kun over, at der til trods for at retsforbundet er et lille parti, er en meget stor spændvidde inden for partiet.

Det ærede medlem hr. Frederik Lynge bad om, at der ville blive taget hensyn til Grønland ved budgetteringen inden for anlægsudgifterne. Jeg kan hertil sige, at der naturligvis vil blive taget samme hensyn til Grønland som til den øvrige del af riget, når vi skal fordele de midler, som vi nu engang kan bruge til bygge- og anlægsudgifter.

Efter disse lidt mere principielle bemærkninger skal jeg gå ind på nogle af de enkeltheder, der er nævnt vedrørende statens finanser i indeværende år og i de kommende år. Jeg tror, det vil være lettest at gøre det på den måde, at jeg først kommenterer forslagene ud fra de forudsætninger, hvorunder finanslovsforslaget er opstillet. Det er jo klart — det kan ikke være anderledes — at da finanslovsforslaget er udarbejdet lige siden i sommer, i månederne juli-august og ind i september, da det skulle være færdigt, har det ikke været muligt at tage afgørende hensyn til de begivenheder, der er indtruffet senere, og derfor vil jeg gerne have lov til at drøfte finanslovsforslaget ud fra dets forudsætninger og, når dette er gjort, optage drøftelsen af, i hvilket omfang man kan sige, at begivenheder, der senere er indtruffet, kan øve indflydelse dels på statens aktuelle finanspolitik, dels på det finanslovsforslag, som vi nu skal behandle og vedtage i slutningen af marts måned.

¶ Ser vi først på indeværende år, finansåret 1956-57, har vi altså nu en forventning om, at det overskud, der var budgetteret, og som lå et sted mellem 350 mill. og 400 mill. kr., vil kunne holde stik. Da vi diskuterede disse ting i foråret, var der vel nok nogen tvivl om, hvorvidt vi kunne nå frem til at fastholde et overskud af denne størrelse. Der er ikke fra nogen af de ærede ordføreres side udtalt nogen undren over, at dette er lykkedes. Man har fremdraget, at det ikke

alene skyldes de besparelser, som vi har gennemført i forening, men også skyldes, at indtægterne bliver lidt større, end vi havde ventet. Men det er dog — det synes jeg er væsentligt at understrege — et glædeligt træk i den økonomiske udvikling, at det er lykkedes os at fastholde overskuddet på dette niveau. Jeg skal om lidt vende tilbage til, i hvilket omfang den økonomiske udvikling i finansårets sidste måneder indtil april kan tænkes at ville forringe overskuddet.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen satte heller ikke sin kritik ind over for dette punkt. Derimod omtalte det ærede medlem niveauet, idet det ærede medlem gik ud fra nogle beregninger, jeg har foretaget og offentliggjort i en kronik i Dagens Nyheder, hvorefter niveauet, da den venstre-konservative regering trådte til, for de civile anlægsudgifter udgjorde 8,6 pct. af nationalindkomsten, medens det var steget til omkring 9,5 pct., da den regering, som jeg deltager i, trådte til, og vi nu på finanslovsforslaget er nået frem til 10,3 pct. Det ærede medlem udtrykte sin bekymring over, at niveauet sådan var stigende. Nu er det ikke nok at udtrykke sin bekymring over, at niveauet er stigende; man må også se, hvad der ligger bag denne stigning. Jeg kan i hvert fald ikke uden videre godtage den tankegang, at det stigende niveau i sig selv ganske forudsætningsløst er skadeligt; det må dog afhænge af, hvad pengene er brugt til. Jeg har gjort opmærksom på både i min fremsættelsestale og andre steder, at en af årsagerne til, at niveauet er stigende, er de stærkt stigende udgifter, vi har til uddannelsesformål. Og i den forbindelse må jeg nok spørge, om det i og for sig ikke er væsentligere, at vi varetager disse formål nu, da vi har de mange unge, end at disse penge måske gik ind i forbruget og blev anvendt til ting, som vel i prioritet måtte komme efter uddannelsesformålene. Når jeg nævner dette spørgsmål, er det altså for at præcisere, at selve det, at niveauet er stigende, ikke kan være skadeligt. Det, der må være afgørende, er, hvad pengene bliver brugt til inden for det offentlige virksomheds sammenlignet med, hvad pengene ville være brugt til, hvis de havde været til privat disposition. At vi alle har en meget væsentlig interesse i at udvikle, uddybe, udforme og